

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alpina River Cruises GmbH i Nicko Tours GmbH

Strona pozwana: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie do działalności rejsowej prowadzonej między dwoma portami państwa członkowskiego bez zaokrętowania i wykretowania różnych pasażerów w tych portach, ponieważ wspomniana działalność rozpoczyna się i kończy zaokrętowaniem i wykretowaniem tych samych pasażerów w tym samym porcie państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczące stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski); Dz.U. L 364, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 stycznia 2013 r. Ministero dell'Interno przeciwko Fastweb SpA

(Sprawa C-19/13)

(2013/C 86/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ministero dell'Interno

Druga strona postępowania: Fastweb SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 2d ust. 4 dyrektywy nr 2007/66 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, iż w wypadku gdy instytucja zamawiająca przed udzieleniem zamówienia bezpośrednio określonego wykonawcy wybranemu bez uprzedniego opublikowania ogłoszenia o zamówieniu, opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenie o przejrzystości ex ante i odczekała co najmniej dziesięć dni z zawarciem umowy, sąd krajowy automatycznie — zawsze i w każdym wypadku — nie ma możliwości orzec nieskuteczności umowy chociażby stwierdził naruszenie przepisów, które w określonych warunkach pozwalają na udzielenie zamówienia bez przeprowadzania przetargu?
- 2) Tytułem ewentualnym, czy art. 2d ust. 4 dyrektywy nr 2007/66 — rozumiany w ten sposób, że wyklucza możli-

wość orzeczenia na mocy prawa krajowego (art. 122 codice del processo amministrativo) nieskuteczności umowy, pomimo stwierdzenia przez sąd naruszenia przepisów pozwalających pod pewnymi warunkami na udzielenie zamówienia bez przeprowadzania przetargu — jest zgodny z zasadami równości stron, niedyskryminacji i ochrony konkurencji oraz zapewnia prawo do skutecznego środka prawnego ustanowione w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, Dz.U. L 335, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 15 stycznia 2013 r. — Daniel Unland przeciwko Land Berlin

(Sprawa C-20/13)

(2013/C 86/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daniel Unland

Strona pozwana: Land Berlin.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pierwotne lub wtórne prawo Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim dyrektywę 2000/78/WE ⁽¹⁾, należy interpretować w taki sposób, iż szeroko rozumiany zakaz nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na wiek obejmuje także przepisy krajowe dotyczące wynagradzania sędziów krajów związkowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, iż przepis krajowy, w myśl którego, na wysokość podstawowego wynagrodzenia sędziego w momencie jego zatrudnienia i późniejszy wzrost tego wynagrodzenia zasadniczy wpływ ma jego wiek, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 2: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu takiego przepisu prawa krajowego, którego ustawowo przewidzianym celem jest wynagradzanie doświadczenia zawodowego lub umiejętności społecznych?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji dotyczących wynagradzania, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszeregowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy sędziowie zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1-3: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, że ustawa przejściowa, mocą której sędziowie pozostający w stosunku pracy zostają zaszeregowani w ramach nowego systemu na podstawie samej kwoty ich wynagrodzenia podstawowego uzyskanego w dniu wejścia w życie przepisów przejściowych zgodnie ze starą (o charakterze dyskryminującym) regulacją dotyczącą wynagradzania sędziów i na podstawie której to kwoty oblicza się dalszy awans do wyższych grup zaszeregowania, niezależnie od rzeczywistego okresu doświadczenia zawodowego sędziego wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie ustawy przejściowej, stanowi — trwające do momentu odpowiedniego uzyskania najwyższej grupy zaszeregowania — kontynuację istniejącej dyskryminacji ze względu na wiek?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 6: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego trwającego w sposób nieograniczony nierównego traktowaniu z celem ustawodawczym, na podstawie którego w drodze ustawy przejściowej ochronie powinny podlegać nie (tylko) istniejące prawa nabyte czynnych sędziów, lecz (również) oczekiwanie prognozowanego na podstawie starej regulacji dotyczącej wynagradzania sędziów wzrostu dochodu w danej grupie zaszeregowania i nowi sędziowie mieliby być lepiej wynagradzani niż czynni sędziowie? [Or. 3]

Czy trwającą dyskryminację czynnych sędziów można w ten sposób uzasadnić, że alternatywna regulacja (indywidualne zaszeregowanie również czynnych sędziów w oparciu o okres doświadczenia) byłaby związana z podwyższonym nakładem administracyjnym?

- 8) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu w pytaniu 7: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii

Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania również dla czynnych sędziów, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie czynnym sędziom ze skutkiem wstecznym oraz nieprzerwanie wynagrodzenia według najwyższego stopnia w ich grupie zaszeregowania?

- 9) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1-3 oraz odpowiedzi przeczącej na pytanie 6: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej uregulowanie ustawy przejściowej przyznające czynnym sędziom, którzy w chwili obowiązywania przepisów przejściowych osiągnęli określony wiek, szybszy wzrost wynagrodzenia w porównaniu z sędziami młodszymi w chwili obowiązywania przepisów przejściowych, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 10) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 9: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego nierównego traktowania z celem ustawodawczym, w myśl którego to nie suma praw nabytych w chwili obowiązywania przepisów przejściowych powinna podlegać ochronie, lecz wyłącznie oczekiwanie wzrostu dochodu w danej grupie zaszeregowania?
- 11) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu opisanego w pytaniu 10: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania również dla czynnych sędziów, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie wszystkim czynnym sędziom ze skutkiem wstecznym oraz w sposób nieprzerwany tego samego wzrostu wynagrodzenia, co wymienionym w pytaniu 9 uprzywilejowanym sędziom?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 17 stycznia 2013 r. — Mascolo przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Sprawa C-22/13)

(2013/C 86/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raffaella Mascolo